

ISSN:27575063

"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

somuncubaba

İLİM KÜLTÜR VE EDEBİYAT DERGİSİ

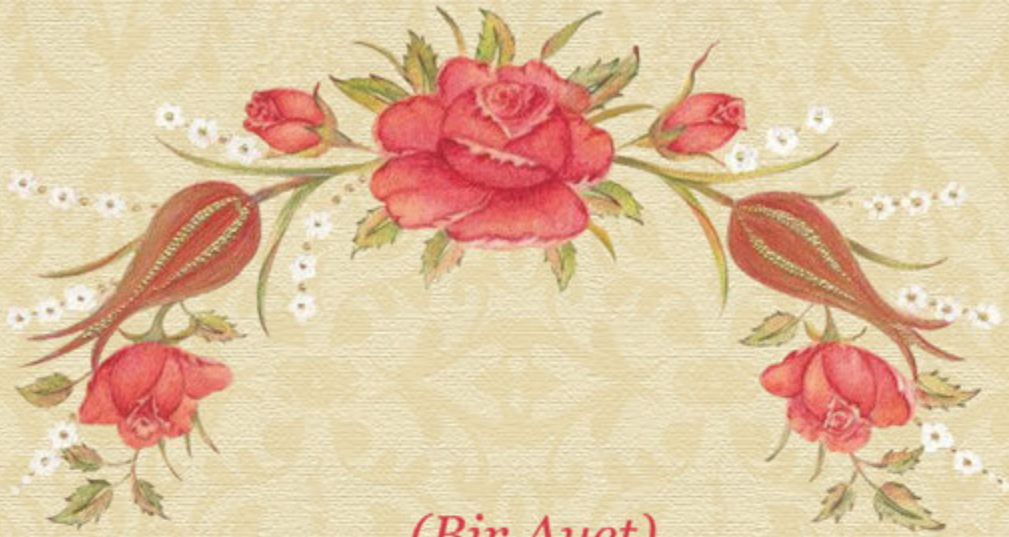

Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Eki'dir.

KASIM 2024 / Yıl: 31 - Sayı: 289

(Bir Ayet)

“İnsan hiçbir söz söylemez ki onun yanında (yaptıklarını) gözetleyen
(ve kaydeden) hazır bir melek bulunmasın.” (50/Kaf, 18)

(Bir Hadis)

“Sizden kim bir kötülük görürse, eğer gücü yetiyorsa, onu eliyle
değiştirsin. Buna gücü yetmiyorsa diliyle o kötülüğü değiştirsin. Buna
da gücü yetmiyorsa, o zaman kalbiyle buğz etsin ki bu da imanının
gerekthirdiği en alt sorumluluk sınırırđır.” (Müslim, İman, 78)

Editör'den Merhaba

ÇOCUKLARDA MAHREMİYET EĞİTİMİ

Mahremiyet, en temel anlamıyla kişilerin özel alanlarını koruma hakkıdır. Bu kavram, ailede öğrenilir ve toplumda önemli bir yere sahiptir. Aile içinde ve dışında mahremiyeti zedeleyecek davranışlar yasaktır. Mahremiyet, insanların yalnız başına kalabileceği, istedikleri gibi düşünebildiği ve başkalarıyla nasıl iletişim kuracaklarına kendilerinin karar verdiği bir alanı ifade eder. Herkesin özel bir hayatı vardır ve bu hayat kanunlarla korunur. İnsanların birbirleriyle mesafeli olmaları gerektiği düşünülür; bu mesafeye "sınır" denir. Özel alanlarımız, yalnızca izin verdiğimiz kişilerle paylaştığımız bilgileri içerir. Bu da bize kendimizi özel ve değerli hissettirir, bedenimize ve çevremize saygı duymamızı sağlar.

Mahremiyet sadece örtünmekle ilgili değildir. Bedenimizi, yaşadığımız yeri ve özel bilgileri her türlü müdahaleden korumak mahremiyetin kapsamındadır. Hem erkekler hem de kızlar için beden mahremiyeti çok önemlidir; iznimiz olmadan kimse bedenimizin özel bölgelerine dokunamaz. Arkadaş ortamlarında, giyinirken ve yıkanırken sınırlarımıza dikkat etmeliyiz. Diğer insanların mahremiyetine de saygı göstererek, bakışlarımız ve sözlerimizle kimseyi rahatsız etmemeliyiz.

Dinimize göre, sorumluluk yaşına ulaşan herkesin örtünmesi gereken bölgeleri vardır. Kendi cinsiyetimizden olanlarla bir aradayken, en azından göbük ile diz kapakları arasındaki bölgeler kapalı olmalıdır. Farklı cinsiyetten kişilerle bir arada olduğumuzda ise erkeklerin ve kızların hangi bölgeleri kapatması gerektiği dinimizde açıkça belirtilmiştir.

Mahremiyet, yalnızca hukuki bir mesele değil, aynı zamanda ahlaki bir değerdir. İslam'da, özel hayatın gizliliği ve korunması esas kabul edilir. Herkesin mahremiyeti, kişinin öz saygısını korur ve özgürlüğün sınırlarını belirler. Güven duygusu, insanların en temel ihtiyaçlarından biridir; bu nedenle, kendi mahremiyetimizi korumak ve başkalarının mahremiyetine saygı göstermek çok önemlidir.

ISSN: 2791-9609

Somuncu Baba Çocuk Dergisi
KASIM 2024 Yılı: 31 Sayı: 289

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

**İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni**
Dr. Kemal DEMİR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulüsi ERDEMİR

Yayın Editörleri
M. Nazmi DEĞİRMENCİ
Hulusi KESKİNTEPE

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulüsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hacı Hulüsi Efendi Cad.
No: 89 (44700) Darende / MALATYA
Tel:(422) 615 15 00 Faks:(422) 615 28 79
www.somuncubaba.net
cocuk@somuncubaba.net

İçindekiler

Bebek.....	4
Sırrı ER	
Yavru Tavşanlar	6
Emine Yılmaz DERECİ	
Hayvanları Tanıyalım / Papağanlar.....	8
Hamidullah HALICI	
Edep ve Hayâ Fazilettir	10
Naciye BEYZA	
Camgöz ve Yalnız Tilki	12
Raziye SAĞLAM	
Kudüs'te Bir Gün.....	14
Erbay Kücet	
Parmaklar Havaya Kim Duma Dum Kime... 16	
Sait ÖZER	

İllerimizi Tanıyalım / Tekirdağ.....	18
Tarihte İlginç Vakıflar / Yaz ve Kışta İnsanların	
İstirahati İçin Kamp Tesis Eden Vakıf.....	20
Nisa ERCİYES	
Anasının Kuzusu	22
İsmail ÇOLAK	
İstanbul'da Bir Gün.....	24
Erdal KARASU	
Dünya Meyvesi Çocuklarımız	26
E. Esra ŞAHİN	
Denize Bakan Çocuk.....	28
Seda Bayrak DURGUT	
Anlaştık mı Ferdacığım?	30
Sibel U. ÖZDEMİR	
İlginç Bilgiler	32

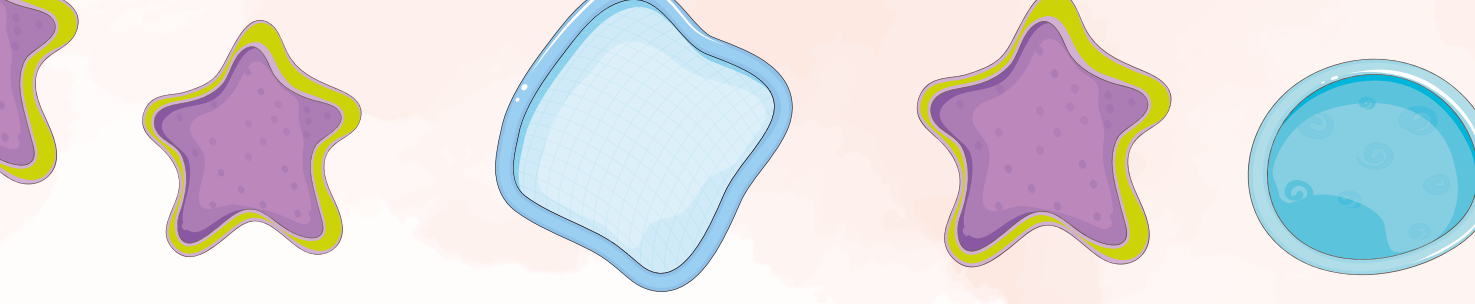

Bebek

4

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2024

Benim iki küçük kızım; Cemile ile Feride, bir sabah yanıma gelerek bir istekte bulundular:

- Babacığım, akşam eve gelirken bize oyuncak bebek alır mısın? Hani başında saç gibi püskül olanlardan.

"Küçüklerin isteği yerine gelsin, gönülleri kırılmasın" diye, akşam eve gelirken; kiraz dudaklı, üzüm gözlü, püskül saçlı iki bebek aldım. O akşam evde kızların sevincini görmeliydiniz. Akşam durup dinlenmeden hep bebekleriyle oynadılar. Vakit epeyce geç olmuştu.

- Şimdi yatın da yarın akşama kadar oynarsınız, dedim.

Kim dinler! Kim yatar o gece! Her zaman akşam yemeğinde sofraya başında uyuyakalan küçük Feride'nin gözünde hiç uyku yoktu.

Cemile yedi, Feride ise beş yaşındaydı. Cemile kardeşinden iki yaş büyük olduğundan abla tavırları takınmayı severdi. O biraz daha oynadıktan sonra yattı. Feride ise saatlerce bebeğini salladı, hoplattı. Onu uyutmaya çalışıyormuş ama bebek ninniden anlamıyormuş. "Deminden beri sallıyorum, bir türlü uyumuyor bu." diye bebeğe kızıyordu. Sallamaktan iyice yorulunca sabaha karşı uyuyakalmış. Sabah baktım ki mışıl mışıl uyuyor. "Aman rahatsız etmeyin de uyusun." dedim evden çıkarken.

Feride uyanınca yine bebek ile oynamaya başlamış. Onu uyutmak için üç saat uğraşmış, evden hiç çıkmamış. Bebeği sallarken bir yandan da şunları söylüyormuş:

- Aman da pek yaramazmış bu. Gözünden uyku akıyor da yine uyumuyor. Bak, sana beşik getirdim, hadi yat, kapat gözlerini. Seni maymun seni! Biraz da annenin sözünü dinlesen olmaz mı? Hadi uyu artık!..

Bütün uğraşına rağmen bebek uyumuyor, donuk gözleriyle ona bakıp duruyormuş. O da iyice kızmış ve bebeğe vurmaya başlamış. Dayak sesleri öbür odadan bile duyuluyormuş.

Akşam eve geldiğimde baktım ki Feride çok üzgün. Ben sormadan ablası hemen anlatmağa başladı. Kardeşini şikâyet etmek için eve gelmemi dört gözle beklemişti anlaşılan:

- Baba, Feride senin aldığın bebeğe ne yaptı bir bilsen!

- Ne yaptı?

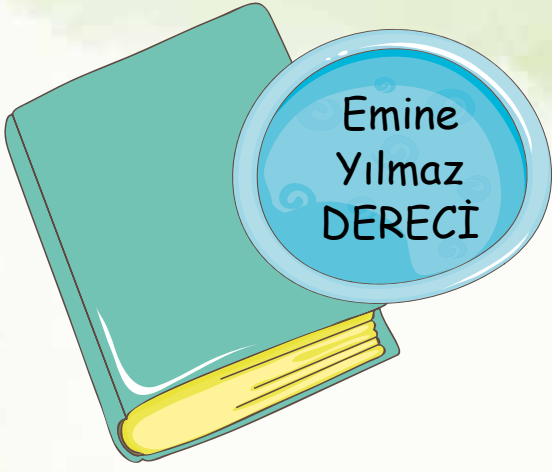
- Önce dövdü, sonra da kırdı!

- Niye?

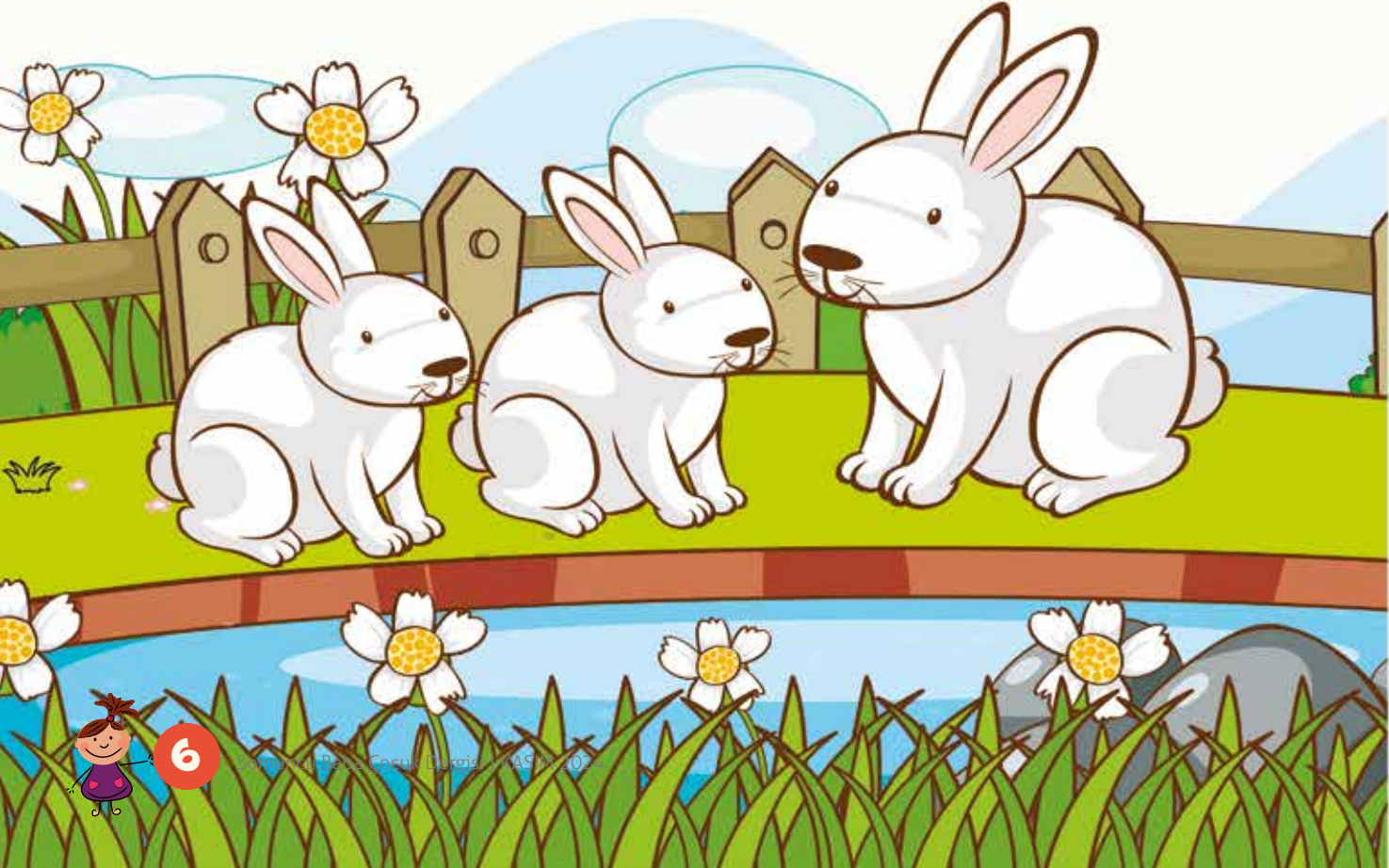
- Ne bileyim, ona sor... Kız getir bebeğini hadi!

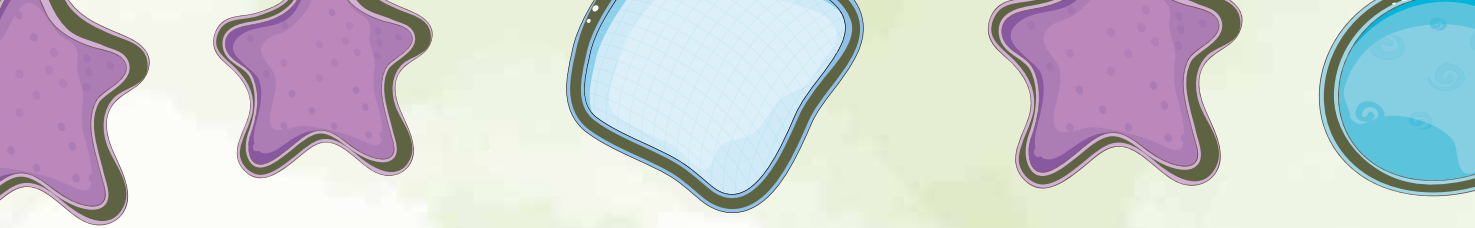
Feride yanımdan kaçtı, getirmek istemedi. Neyse, sonra getirdiler de gördüm. Bizim kız, bebeğin yüzünü gözünü dağıtmış, saçlarını yolmuş, ayağını çıkarmış. Kim bilir ne yaptıysa kollar omuzdan oynamıyor. Eski hâinden eser kalmamış. Ben ortalığı sakinleştirmek için:

- Bu ölmüş artık, götürün de gömün bunu, dedim.

Yavru Tavşanlar

Yavru tavşanlar, çayırındaki yuvalarında mutluydular. Anne ve babaları onlara yiyecek getirir, küçük oldukları için sık sık dışarıya çıkmalarına izin vermezdi. Anne tavşan her zaman yavrularına nasihat eder, onlara aile içi mahremiyetten söz ederdi.

- Yavrularım, yuvamızın bize ait özel durumlarını ve sırlarını kimseyle paylaşmayın. Yabancılarla konuşmayın. Kendi aranızda bile bir birlerinizin odasına girerken izin isteyip girin. Arkadaşlarınızın, akrabalarınızın yuvalarına girerken de izin isteyin. Kimsenin ayıbını araştırmayın. Gıybetini yapmayın, lakap takıp alay etmeyin. Tanıdık veya yabancı olsun, onların sizi rahatsız eden davranışları olursa hayır demesini bilin. Ormanda iyi, kötü her çeşit hayvan var.

Anne tavşan yavrularının mahremiyet konusunu daha iyi anlamaları için tavus kuşuna götürmeye karar verdi. Hep birlikte yola çıktılar. Tavus kuşu tavşanları görünce sevindi. Anne tavşan yavrularına:

- İşte en yakın arkadaşım, ormanın en güzel hayvanlarından biri.

Yavru tavşanlar ona baktıklarında onda bir güzellik bulamadılar. Anne tavşan tavus kuşuna;

- O güzelim tüylerini görebilir miyiz

arkadaşım?

- Hayır. Şu an müsait değilim.

- Peki, senden bir şarkı dinleyebilir miyiz?

- Hayır.

Yavru tavşanlar şaşkınlıktaydılar. Annelerinin en yakın arkadaşı ona hayır demekte zorlanmıyordu. Tavus kuşu, yavru tavşanlara dönerek;

- Bu ormanın en güzel hayvanlarından biriyim. Yalnız güzelliğimi sadece eşimle ve yavrularımla paylaşmaktan mutluluk duyuyorum. Yavrularıma da tüylerini sadece istedikleri zaman, tehlikede olmadıklarında başkalarına göstermelerini tembihlerim. Sizlerde çok güzelsiniz. Sizde, siz izin vermeden size sarılmak ve öpmek isteyenlerden uzak durun. Kendinizi tehlikede hissettiğiniz anda çığlık atmaktan çekinmeyin. Hemen oradan uzaklaşın. Yavru tavşanlardan biri sordu;

- Çok mu güzelsiniz?

- Buna siz karar verin. Şimdi size tüylerimi göstermek istiyorum.

Tavus kuşu tüylerini yavaşça açtı. Yavru tavşanlar ağızları açık bu güzelliği seyretiler. Tavus kuşu renk renk tüyleriyle yavru tavşanlara gösteri yaparken kendi de çok mutluydu.

Hamidullah
HALICI

Hayvanlar, Tanıyalım

Papağ anlar

8

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2024

Kuşlar âleminin belki de en etkileyici ismi ise papağanlar. Hem doğadaki özgür hallerinde, hem de evlerimizde bize can dostu olarak papağanlarla karşılaşabiliyoruz. Peki, bu renkli ve kanatlı dostlarımızın yaşamlarını hiç merak ettiniz mi? Papağanların dünyası gerçekten çok ilginç ve en az kendileri kadar renkli...

Papağanlar, doğada genel olarak sıcak iklimlere sahip yerlerde yaşarlar. Bu yerler arasında Afrika, Okyanusya, Güney ve Güneydoğu Asya, Orta ve Güney Amerika gibi bölgeler dâhildir. Ancak tabii ki göç rotalarının ve evcilleştirmenin sonucu olarak bazı papağan türleriyle dünyanın neredeyse her yerinde karşılaşmak mümkün. Papağanlar, yuvalarını genellikle ağaç kovuklarına, kaya yarıklarına veya uçurum kenarlarına yaparlar.

Papağanlar çoğunlukla kabuklu yemişler, tohumlar, çiçekler ve meyveler ve bazen de böceklerle beslenir. Papağanlar, sert gagaları sayesinde kabuklu yemişleri

ve tohumları rahatça kırabilirler. Bunlara ek olarak bazı papağan türlerinin et yediği dahi görülmüştür. Birçok kuş türü yiyeceklerini ayaklarıyla tutar. Ancak papağanlar, ayaklarında tuttıkları şeyi ağızlarına götüren tek kuş türüdür. Tıpkı insanların elleriyle yemesi gibi...

Papağanlar oldukça sosyal hayvanlardır ve doğada sürüler halinde yaşarlar. Bu sayede birbirlerine yemek bulmak ve koruma sağlamak gibi birçok konuda yardımcı olurlar. Papağanlar, doğdukları andan itibaren yavrularını korur ve yemek toplayarak onları besler. Daha sonra yavrularına uçmayı öğretir ve yuvayı terk etmelerine izin verirler.

Papağanların zekâsı hakkında hepimizin bildiği şey, muhteşem bir ses taklit etme yeteneğine sahip olmaları. Aynı zamanda papağanlar oldukça gelişmiş beyinlere ve sosyal becerilere sahip. Bazı papağan türlerinin 4-6 yaş arasındaki bir çocuğun seviyesindeki bir zekâyâ sahip olduğu biliniyor.

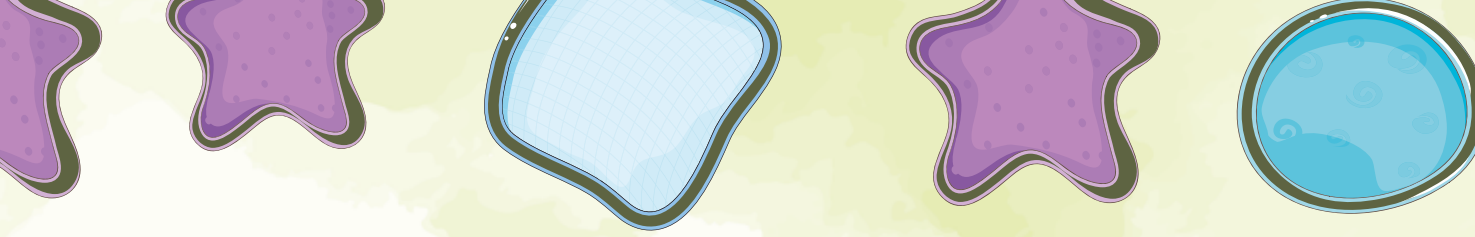
Naciye
BEYZA

Edep ve Hayâ Fazilettir

10

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2024

Edep; hayatımızın her yönünü kapsayan görgü ve ahlak kurallarıdır. Edep; incelik, ahlak, terbiye, nezaket, sevecenlik demektir. Sözlerimizde ve davranışlarımızda ölçülü olmaktır. Her hususta had-dimizi bilmek ve sınırı aşmamaktır. Edep, Allah'ın rızasına uygun olan hâl, hareket ve sözlerin tamamını kapsar.

Güzel ahlaklı olmak hem kendimize hem de içinde yaşadığımız topluma çok büyük faydalar sağlar. Toplumsal huzurun ve güvenin oluşması, insanların mutlu olması, birbirleriyle iyi geçinmesi, sevgi, saygı, gibi güzel sonuçlara edepli ve güzel ahlaklı insanlar sayesinde ulaşır.

Hayâ; utanma duygusu demektir. Dinimiz hayâyı ve utanma duygusunu imandan kabul etmiştir. Hayâ Allah'a ve Allah'ın yaratıklarına içten sevgi ve saygıdan dolayı kötü, çirkin, ahlak dışı davranışlardan rahatsız olup onları yapmamak veya terk etmektir.

Edep, hayâ gibi ahlâkî özellikler toplumları değerli kılar. Bir toplum bilim ve teknolojik yönden gelişmiş olsa dahî, bu duygulardan mahrum ise ahlâksızlıklar, mutsuzluklar, dengesizlikler ve adaletsizlikler vardır. İnce düşünce, hassasiyet, nezaket, edep ve hayâ

insanî münasebetlerde çok önemlidir. Büyüklüğümüzün yanında yüksek sesle, bağırarak konuşmamak, yaşlılara hürmet etmek, konuşan bir kimsenin sözünü kesmemek, toplum içinde gizli konuşmamak, kahkaha ile gülmemek edep ve hayâdır.

İnsanları aşağılamak, lakap takmak, alay edip küçük düşürmek, başkalarının gizli hallerini araştırmak edebe aykırıdır. Yerlere çöp atmak, toplu taşımalarda yüksek sesle konuşmak, yüksek sesle müzik dinlemek, komşuları rahatsız etmek, izinsiz birinin eşyasına dokunmak veya almak gibi olumsuz davranışlar edebe ve ahlaka aykırıdır.

Çevremizle ve arkadaşlarımızla olan ilişkilerimizde, davranışlarımızda, hareketlerimizde edebe ve ahlaki kurallara uygun davranmak, arkadaşlarımız ve diğer insanlar tarafından sevilip saygı görmemizi sağlayacaktır. Edep ve hayâ kişinin kendisine olan saygısını artırır.

Edep ve hayâ; insanları birbirine yakınlştırır, dostluğu ve muhabbeti artırır. Toplumdaki suç oranını azaltır. Huzur ortamı sağlar. İnsanları yardımlaşmaya teşvik eder. Böyle bir toplumda güzel ahlak gelişir ve nesilden nesle aktarılır.

Raziye
SAĞLAM

Camgöz ve Yalnız Tilki

12

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2024

Sevgili çocuk dostlarım;
Kasım ayının gelmesiyle havalar serinlemeye başladı. Soğuklar bastırmadan köyün çocuklarıyla birlikte yaylada piknik yapacağız. Çocuklar köyün otlatılacak koyun, kuzu ve keçileriyle birlikte erkenden çiftliğe geldiler. Hepsi neşe içindeydi. Hafize Teyze hazırladığı nefis kurabiye ve börekleriyle birlikte çeşitli meyveleri de sepetlere koydu ve yola çıktık. Bayır yukarı şarkı ve türküler okuyarak yürürken, hafiften bir yağmur başladı ve ardından kocaman bir gökkuşağı çıktı. Hepimiz sevinçle altından geçtik ve yola devam ettik.

Yaylaya vardığımızda, çocuklarla koşup oynamaya başladık. Çok geçmeden az ileride kırmızı kuyruklu bir tilki gördüm. Çocuklar, tilkiler yabani hayvanlardır. Yani insanlardan uzakta yaşar. Biz, çocuklara bir zarar vermesinden korkarak hemen yanına gittik. Kırmızı uzun tüylü kuyruğu, beyaz karnı ve kızıla çalan tüyleriyle ne kadar güzel bir hayvandı. Gülerек selam verdik. O başta bizimle konuşmaya çekindi ama bizim gülümsemişimizi görünce o da güldü. Uzun Kulak;

- Burada ne yapıyorsun?

- Şurada yerin altında yuvam vardı. Gece avlanmaya çıktım ama dönünce yuvama giremedim. Toprak kayarak yuvamı tamamen kapatmış. Biraz uğraştım ama sanırım yeniden yuva kazmam gerekecek.

Ben merakla sordum;

- Sen yalnız mısın? Arkadaşın kardeşin yok mu?

- Biz tilkiler yalnız yaşarız. Yavrularımız

bile ayaklanınca hemen yuvadan ayrılıp kendi başlarının çaresine bakarlar.

Biz çok şaşırmıştık. Uzun Kulak;

- Biz insanları ve hayvan dostlarımızı çok severiz. Sen böyle yalnızsın. Hiç sıkılmıyor musun?

Tilki bilmiş bir edayla;

- Doğada yaşayan her canlının farklı bir hayat tarzı var. Bizler yuvamızda yalnız yaşarız. Tabi avladığımız hayvanların dışında bazen meyve de bulur afiyetle yeriz. Yani ben memnunum hayatımdan. Avlanmadan bahsedince birden aklımıza çocuklar geldi ve aynı anda;

- Çocuklara zarar vermezsın değil mi, diye telaşla sorduk.

Tilki sivri kulaklarını daha da kaldırarak cevap verdi;

- Olur mu hiç? Onlar sizin dostlarınızsa artık benim de dostlarım.

İçimiz rahatlamıştı. Az sonra sofra kuruldu ve çocuklar iştahla böreklerden kurabiyelerden yerken biz de meyve ve salatalardan yeni arkadaşımız tilkiye götürdük. Çok sevindi ve;

- Artık benim iki tane arkadaşım var. Di-yerek güzel kuyruğunu salladı.

Yemekten sonra yeni yuvasını yaparken tilkiye yardım ettik. Akşamüstü yayladan ayrılırken güzel bir arkadaşımız daha olmuştu. Görüşmek üzere çocuklar, hoşça kalın...

Kudüs'te Bir Gün

Kudüs'ün toprağı, tarihin derin izlerini taşıyarak şahitlik ediyordu. İçinde birçok kültürün ve inancın izlerini barındıran bu topraklarda büyüyen Zeynep ve Gülsüm, sanki bu toprakların canlı birer yansımasıydılar. Babalarının sözleri, her zaman zihinlerinde yankılanıyordu: "Korkmayın kızlarım. Biz onlardan üstünüz. Çünkü biz Müslümanız." Bu sözler, onların içindeki gücü ateşleyerek cesaretlerini artırıyordu.

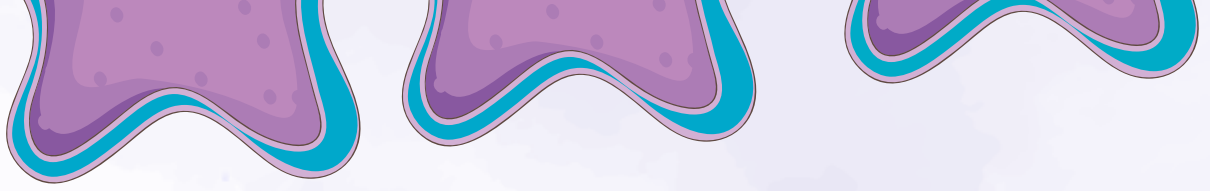
Mescidin kapısından geçerken, Yahudi askerlerinin silahlarını görmek, sadece fiziksel bir engel değil, aynı zamanda ruhlarının sınavıydı. Ancak Zeynep ve Gülsüm, babalarının öğretileriyle yetişmişlerdi ve bu topraklarda yaşayan pek çok insan gibi, o askerlerin gözlerine bile bakmadan, dimdik durmanın ne demek olduğunu biliyorlardı. Bu direniş, sadece bedensel değil, aynı zamanda ruhsal bir tavidir; geçmişin ve inancın ağırlığını omuzlarında taşıyan bir duruştu.

O gün, Kudüs'ün gökyüzünde bulutlar yoğunlaşmış, sanki bir gerginlik havası hâkimdi. Mescid-i Aksa'nın eşliğinde, tarihin ve inancın

yükünü taşıyan Zeynep ve Gülsüm, bir Yahudi askerin el işaretiyle çağrıldıklarında, gökyüzü âdeta onların iç çatışmalarını yansıtıyordu. Bu an, onların yaşadığı çatışmanın doruk noktasıydı.

Bu sırada, mahallenin genç delikanlısı Osman, sessiz adımlarla yaklaşıyordu. Onun etrafında zaman âdeta durmuş gibiydi, evren bu kritik anı kutlamak için nefesini tutmuş gibi. İsraili asker, Osman'a yaklaşıp uzaklaşmasını istediğinde, Osman'ın sakin tavrı, etrafındaki sessizliği daha da belirginleştiriyordu. "Neden durdun?" diye sorduğunda, Osman'ın gözlerinde derin bir kararlılık parlıyordu.

Keyif için yapıldığı iddia edilen bu eyleme karşı Osman, sessizce direnişin kutsal ateşini yakıyordu. Bu an, sıradan bir olayın ötesinde, âdeta tarih sahnesine çıkan bir kahramanın doğuşuydu. Zeynep ve Gülsüm, oğullarının cesaretiyle dolup taşarken, etraftaki sessizlik âdeta bir inancın dirilişinin müjdesini veriyordu. Bu an, sadece bir buluşmanın değil, aynı zamanda bir başkaldırının, bir direnişin ve bir umudun doğuşuydu.

Osman, Zeynep ve Gülsüm'e oradan uzaklaşmalarını söyledi. Diğer İsraili askerler, hızla olay yerine gelerek Osman'a silahını vermesi için baskı yaptılar. Ancak Osman, kararlılıkla silahı geri vermedi. Bu sırada sayıları artan askerler, ne yapacaklarını şaşırmış, Osman'a bakıyorlardı. İçlerinden biri, Osman'a silahı vermesini istediğinde ise Osman, kararlı bir tavırla silahı bırakmadı.

Gerilim dolu anlar polisler gelene kadar devam etti. Polisler gelip Osman'ı gözaltına alırken, Zeynep ve Gülsüm hem korku hem de gurur doluydu. O akşam, televizyon haberlerini izlerken gözyaşları içindeydiler. Haberde, Osman'ın gözaltına alındığına dair bir haber vardı. Kardeşler, yaşadıklarını ağabeyleri Necati'ye anlattılar. Oysa o gün, Kudüs topraklarında bir kahraman doğmuştu. Bir kahramanın ardından, acı dolu bir hikâye başlamıştı, ama aynı zamanda umut dolu bir direniş de...

O gece, Zeynep ve Gülsüm'ün yaşadığı bu derin duygular, mahallenin diğer sakinlerine de yansdı. Elif adında bir genç kadın, mahallenin az tanınan ama son derece cesur bir bireyiydi. Elif, Kudüs'te yaşayan birçok insan gibi, yaşadığı toprakların mücadelesini içinde taşıyor, ama eylemlerini genellikle sessizce sürdürürdü. Ancak Osman'ın kahramanlığı ve Zeynep ile Gülsüm'ün yaşadığı duygusal anlar, Elif'in içindeki cesareti uyandırmıştı. Ertesi gün, Elif, Kudüs'ün dar sokaklarında gezinti yaparken, Osman'ın gözaltına alındığı bölgeye doğru yürüdü. Kalbi, Osman'ın dire-

nişine destek olma arzusuyla doluydu. İsmail adında yaşlı bir adamın evini ziyaret ederken, ona Osman'ın tutuklanmasını, mahallesinin yaşadığı zorlukları ve bu direnişe destek olma kararını anlattı. İsmail, Elif'in konuşmasını dikkatle dinledikten sonra, ona cesaret verici sözlerle yanıt verdi: "Elif, senin gibi insanlar Kudüs'ün umut ışıklarıdır. Şimdi zamanı, gücünü ve cesaretini kullanma zamanıdır. Yalnızca büyük eylemler değil, küçük ama anlamlı eylemler de bu direnişin bir parçasıdır."

Elif, İsmail'in sözlerinden ilham alarak, Kudüs'ün çeşitli bölgelerine yardım dağıtma ve Osman'ın durumunu kamuoyuna duyurma görevini üstlendi. İsmail ile birlikte, Elif, haber kanalları ve sosyal medya üzerinden Osman'ın tutuklanmasını ve direnişin sembolü haline gelmesini sağladı. Ayrıca, bölgedeki insanlar için gıda ve ilaç yardımları organize etti.

Elif'in bu eylemleri, Kudüs'teki direniş ve toplumsal dayanışmayı güçlendirdi. Bu, Zeynep ve Gülsüm'ün yaşadığı anın ve Osman'ın kahramanlığının yalnızca bir başlangıç olduğunu gösteriyordu. Elif'in katkılarıyla, Kudüs'te direnişin ve umudun yeni bir aşamaya geçtiği bir dönemin kapıları aralanmış oldu. Her bir bireyin cesaretinin, küçük eylemlerle de olsa büyük değişimlere yol açabileceğini gösterdi. O gün, Kudüs'ün topraklarında sadece bir kahraman doğmamıştı; aynı zamanda direnişin ve dayanışmanın ruhu da yeniden canlanmıştı.

Parmaklar Havaya Kim Duma Dum Kime!

Kitabın adı: Parmaklar Havaya Kim Duma Dum Kime!

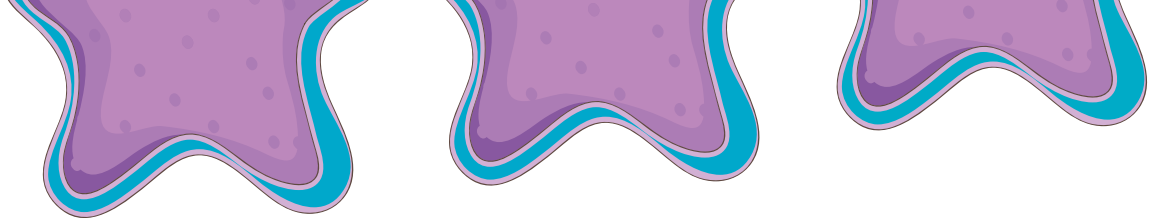
Yazar: Gökhan Özcan

Resimleyen: M. Ahmet Demir / **Yayınevi:** Vadi Çocuk Yayınları

Yayın yeri ve yılı: İstanbul/2021 / **Sayfa sayısı:** 88

Yaş aralığı: 8+ / **İşlenen konular:** Meraklı olmak, hayatı ve insanları sevmek...

Bugün sizlerle farklı bir kitap paylaşacağım sevgili çocuklar. Kitabın adından da ne kadar farklı olduğunu anlamışsınızdır sanırım. Şimdiye kadar bu sayfayı takip eden arkadaşlarımızla daha çok bir olaylar ve kahramanları olan kitaplar paylaşmıştım ancak bu kez üzerinde duracağımız Kim Duma Dum Kime kitabı bunlardan çok farklı. Bir kere bu kitapta bir olay yok, olay olmadığı için başından enteresan olayların geçtiği kahramanlar da yok. Peki, ne var bu kitapta diyecek olursanız anlatıcının (buna yazar da diyebiliriz) dış dünyaya farklı bir pencereden bakması var. Bu farklı pencere sıradan olanın ötesinde. Nasıl mı? Mesela her hayvanın bir özelliği vardır değil mi? Tavuklar yumurtlar, inekler süt verir, yılanlar sürüngendir ve yerde sürünerek hareket eder. İşte yazarımız onların ve başka hayvanların bu şekilde davranmasını farklı nedenlere bağlayarak anlatıyor. Neymiş bu sebepler dersiniz şöyle ki; tavuklar bütün hayvanların kendileri gibi yumurtladıklarını zannettikleri için yumurtlamakta, inekler sütleri alınmazsa balon gibi şişip patlayacaklarını düşündükleri için sütlerini sağan sahiplerine teşekkür etmekte, yılanlar çamaşır iplerinin çekilerek uzatılmış yılanlardan zannettikleri için ne zaman bir çamaşır ipi görseler ağlamaya başlamaktadırlar. Enteresan değil mi?...

Şimdi size bir soru soralım. Kasımpatı nedir? Evet evet yanlış duymadınız kasımpatı nedir? Pek çoğunuz sanırım kasımpatının bir çiçek türü olduğunu biliyorsunuz. İşte yazarımız bu kasımpatı kelimesine kafayı takmış ve soruyor bir ay ismi ile "patı" kelimesi birleşip

kasımpatı oluyor da niçin ocakpatı, şubatpatı, martpatı... olmuyor? Siz de daha önce bunu düşünmüş müydünüz?

Yazarımız bir gerçeği de tespit etmiş ve yazmış, onu kutluyorum. Çocukların hayal güçlerinin ne kadar zengin olduğunu ve onların hayal güçlerinin pek çok mucide ilham kaynağı olduğunu da Gemileri Çocuklar Yapar başlığı altında anlatmış.

İnsanların parmak izlerinin birbirinden farklı olduğunu biliyorduk ancak hapşırıklarının da farklı olduğunu yine bu kitaptan öğrendik. Arkadaşlarınızla hapşırıklarınızı telefonlarınıza kaydedip karşılaştırabilirsiniz!!!

Suyun Altında Balık olmak başlığı altında ise koca koca evleri, son model arabaları, deste deste paraları olduğu halde mutlu olmayan, somurtan insanlara tavsiyeler içeriyor. Onlara suyun altında yaşayan balıkların tek yaptıklarının yüzmek olduğu halde yine de suratlarını asmadıkları dolayısıyla bu insanların kendilerini balık yerine koymaları halinde suratlarını asmayıp mutlu olacaklarını söylüyor.

Esneyen sevimli hayvanlara ne demeli, peki filler hakkında ne biliyoruz, kaplumbağalar gerçekten yavaş mı yoksa biz hızlı olduğumuz için mi onlar yavaş yani bize göre mi yavaşlar, ya yazın yüzümüze, elimize, ayağımıza konup bizi rahatsız eden sivrisineklere ne demeli... Tabi bunlar ve daha fazlası anlatıcının farklı yaklaşımlarıyla anlatılıyor. "Kim Duma Dum Kime!" değişik bir çalışma olmuş. Yazarımızı tekrar kutluyorum. Sizlere iyi okumalar diliyorum...

Tekirdağ

İllerimizi Tanıyalım

Süleymaniye Camii:

Tıpkı İstanbul'da olduğu gibi Tekirdağ şehrinde de bir Süleymaniye Camii vardır. Kanuni Sultan Süleyman tarafından inşa ettirilen cami, Camii Kebir ismiyle de anılır.

Hora Feneri:

Hoşköy ya da Hora Feneri ismiyle anılan bu yapı doğa gezileri ve fotoğraf safarileri için Tekirdağ'ın en çok ziyaret edilen yapılarının başında geliyor. Sultan Abdülmecid'in emriyle 1861 yılında inşa edilen fenerin yapımı için Fransa'dan getirilen özel malzemeler kullanılmıştır. Demirden inşa edilen fener, 20 metreye varan uzunluğu ve 26 metre yüksekliğe sahip olan fener 40 kilometre uzaklıktan görülebiliyor.

Kapaklı Kazak Gölü:

Doğa tutkunları tarafından ziyaret edilen Kapaklı Kazak Gölü hafta sonu sporları için yöre halkı tarafından yoğun ilgi görüyor. Çam ormanlarıyla çevrili masmavi sulara sandal gezilerine çıkmak ya da olta balıkçılığı yapmak Kapaklı Kazak Gölü'nde geçirdiğiniz vakti daha keyifli hale getirir.

“Ayçiçeği tarlaları ve meyve bahçeleri ile bezeli olan Tekirdağ'da kiraz ve üzüm olukça ünlüdür. Hem Marmara hem de Karadeniz'e kıyısı olan Tekirdağ Türkiye'nin en özel şehirlerinden biridir. Kilometrelerce uzanan sahili, tarihi açıdan dikkat çeken camileri ve çarşılarının yanı sıra tertemiz plajları ve yat limanı ile hem kültürel hem de yaz tatili için iyi bir seçenektir.”

Tarihi Çorlu Evi:

Tarihi Çorlu Evi Rum bir doktora aittir. Yüzyıldan daha köklü bir geçmişe sahip olduğu bilinen Tarihi Çorlu Evi, Doğanca Muhacir Evi Müzesi ismiyle de anılıyor. İsminden de anlaşılacağı üzere müze olarak faaliyet gösteriyor. Ev ahşap bir konak olarak inşa edilmiştir. Konak içerisinde oturma odası, mutfak, kiler ve yemek odası gibi bölümler kendilerine ait özellikleri ile dönemi yansıtıyor.

Bahçeköy Şelaleleri:

Bahçeköy Şelaleleri bahçe köyü ormanının derinliklerinde, orman dokusu içerisinde kaybolmuş muhteşem bir doğal güzelliştir. Romalılar tarafından yaptırıldığı düşünülen devasa su kemerinin kalıntıları altında bulunan dere, pek çok şelaleye ev sahipliği yapar. Şelalenin bir tarafında devasa kayalık bölümler bir tarafında ise ormanlık alan yer alır. Şelale yeşil ve mavinin her tonunu görebileceğiniz bir alandır.

Tekirdağ Köftesi:

Tekirdağ'ın en meşhur yemeği olan Tekirdağ Köftesi; kıyma, soğan, maydanoz, baharat ve sarımsak ile yapılan bir köfte çeşididir. Köfteler, şişlere dizilerek kömür ateşinde pişirilir. Tekirdağ Köftesi, mutlaka yanında yoğurt ile servis edilir. Bu lezzetli tarif Tekirdağ denilince akla ilk gelen şeylerdendir.

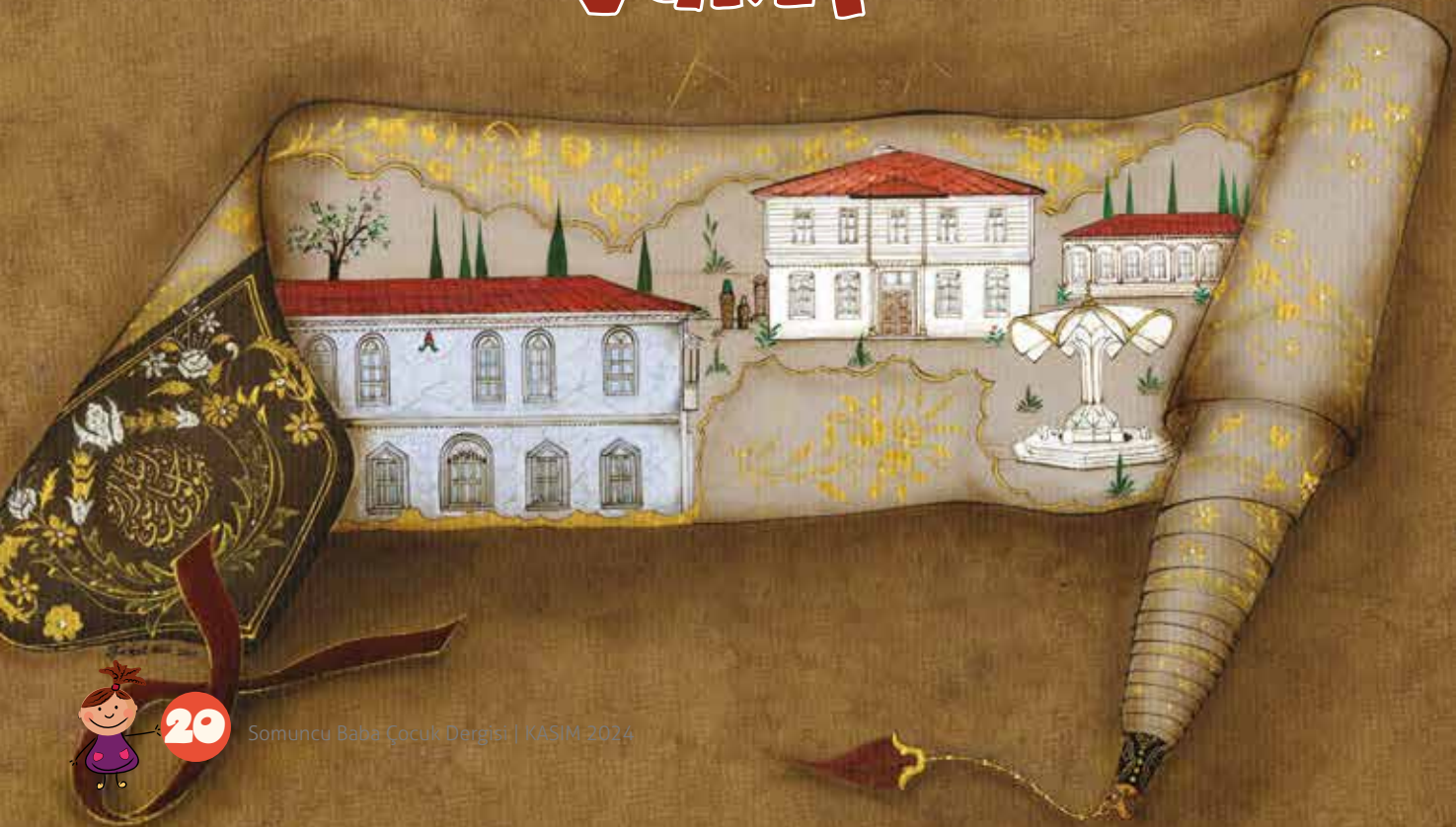
“Tekirdağ'ın 11 tane ilçesi bulunur. Bunlar; Çerkezköy, Çorlu, Ergene, Hayrabolu, Kapaklı, Malkara, Marmaraereğlisi, Muratlı, Saray, Şarköy, Süleymanpaşadır”

Nisa
ERCIYES

Yaz ve Kışta İnsanların İstirahatı İçin Kamp Tesis Eden Vakıf

20

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2024

Vakfın Adı: Vildan Hatun Vakfı

Kurulduğu Yer: İstanbul

Kurum Tarihi: 1168 H./M. 1754)

Ana-baba olarak bildiği Lütfi Efendi ve hanımının, üvey olduğunu öğrendiğinde içi bir tuhaf oldu Vildan'ın:

- Ben sizin çocuğunuz değil miyim yani?

- Hayır kızım. Savaş sırasında buraya getirilen bir çocuktun sen. Devletimiz savaşta esir düşen ya da sahipsiz kalan çocukların bakımı ve yetiştirilmeleri için onları bir aileye verir. Sen de bizim kızımız olarak büyüdün işte.

- Ama bu nasıl olur? Bir anne ve baba nasılsa beni öyle büyüttünüz.

- Evet kızım. Biz Allah'ın yarattığı herkesin onun nimetlerinden faydalanması gerektiğine inanır ve herkese onun kulu nazarıyla bakarız.

- Peki, şimdi nereden çıktı bu ayrılık babacığım?

- Artık büyüdün serpildin. Eğitimini tamamladın. Şimdi evlenmek ve çoluk çocuğa kavuşmak senin de hakkın yavrucuğum. Yoksa burası her daim senin evindir.

- Şimdi ismim kayıtlara "azadlı" diye mi geçecek?

- Evet kızım.

- Ama siz bana yine de "kızım" deyin olur mu?

- Tabii ki kızım.

Vildan'ın güzel bir düğünü olmakla birlikte baba evi olarak bildiği haneden ayrılırken yüreği buruktu.

Balat'a taşınmıştı. Kısa sürede hayli zengin olmuştu. Ama o kendisini büyüten ailenin şefkat ve merhametini unutmuyordu. Eşine;

- Bana merhamet edilmeseydi, kim bilir halim nice olurdu! Şimdi bir Vildan Hatunum. Öyleyse ben de insanlara bir hizmette bulunmalıyım, dedi ve "Lütfi Efendi Azadlısı" unvanı ile İstanbul'da bir vakıf kurdu Vildan Hanım. Vakfın senedine de şöyle yazdırdı: "Balat sahilindeki arsa üzerine güzel bir istirahat/dinlenme evi/tesisi yapılacak. Buraya halk, yaz ve kış diledikleri zaman gelebilecek. Haliç'in eşsiz manzarası eşliğinde istirahat edebilecek. Bu tesis herkese açık olacaktır."

İsmail
ÇOLAK

Anasının Kuzusu

22

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM AYI

Çanakkale'nin köylerinden her gün bıyığı henüz terlememiş, çocuk denilebilecek yaştaki yüzlerce genç, savaşa katılmak üzere birliklere katılıyordu. Kısa süreli bir eğitimden sonra bölük bölük cepheye gönderiliyorlardı.

Yüzbaşı Sırrı Bey, ikinci vakti yeni gelen askerleri denetlerken, içlerinden Hasan isimli genç bir Mehmetçik'in saçının bir tarafının kınalanmış olduğunu gördü ve sordu;

- Hiç erkek kınalanır mı?

Hasan, sebebini bilmediğini söyledi. Ve son derece utangaç bir ses tonuyla sözlerini tamamladı:

- Buraya gelmeden evvel, anam kınalamıştı komutanım.

Hasan, komutanının isteği üzerine hemen anasına kısa bir mektup yazdı. Başına kına yakmasının sebebini sorgulayan mektubunda, duygularını satırlara şöyle döktü:

"Anacığım, kardeşlerimi askere gönderirken başlarına kına yakma, utandım. Kumandan efendi bana sordu, cevap veremedim. Niye benim saçımı kınaladın? Kardeşlerim de cevap veremeyip utanmasınlar."

Bir süre sonra annesinden beklediği mektup ve cevap geldi. Anasının, mektubunda geçen sözler gerçekten de çok ibret verici ve düşündürücüydü. Duygu ve özlem dolu mektupta, anası şöyle diyordu:

"Ey gözümün nuru Hasan'ım,

Vatan sevgisi içimizde alev alev yanıyor. Sen ecdadından, babandan aşağı kalamazsın...

Ben, senin anan isem; beni ve seni Allah yarattı, vatan büyüttü. Allah, bu vatan için seni besledi.

Bu vatanın ekmeği iliklerinde duruyor... Sen bu ailenin seçilmiş bir kurbanısın...

Hasan'ım, söyle kumandan efendiye:

Bizim köyde kurbanlık ayrılan koyunlar kınalanır... Ben de seni evlatlarımdan arasından vatana kurban adadım. Onun için saçını kınalamıştım...

Hüküm Allah'ındır... Allah, seni İsmail Peygamberin yolundan ayırmasın! Seni melekler şimdiden rahmetle anacaktır. Gözlerinden öperim..."

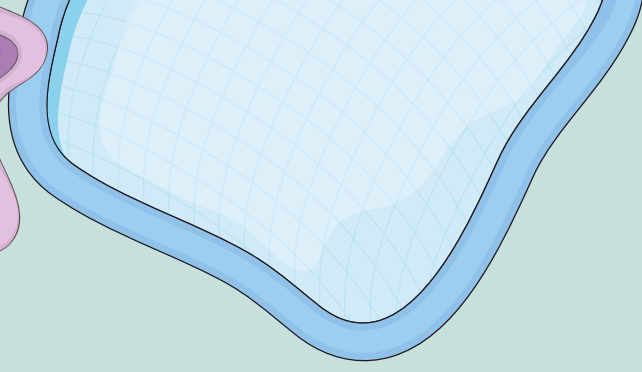
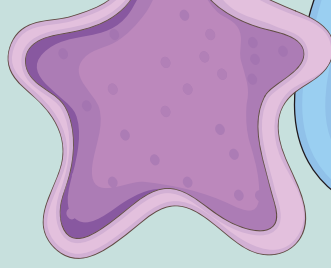
Anasının mektubu geldikten bir süre sonra Kınalı Hasan şehit düştü. Hasan, yılmadan düşman üzerine atılmış; ancak bir çarpışmada ağır yaralanarak Kocadere Köyü'ndeki sargı yerine getirilmişti.

Fakat tedavi edilmeye fırsat kalmadan o kınalı başını, Allah ve vatan yolunda kurban etmişti.

Diğer şehitlerle birlikte, Hasan'ın da kimlik tespitini yapıp köy mezarlığına gömeceklerdi.

Yedek Subay Mehmet Efendi, üzerini ararken anasının mektubunu ve kendisinin henüz tamamlayamadığı şu duygu yüklü şiirini buldu:

Anam yakmış kınayı adak diye,
Ben de vatan için kurban doğmuşum.
Anamdan Allah'a son bir hediye,
Kumandanım ben İsmail doğmuşum...

İstanbul'da Bir Gün

24

Bonmanen Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2024

Eşsiz Boğaz'ı ile iki kıtayı birbirine bağlayan, bir çağı kapatıp bir çağın açılmasına neden olan, doğal güzellikleri, tarihî binaları, sarnıçları, çeşmeleri, yalıları, sarayları, kasırları, kiliseleri, eski İstanbul evlerini yaşatan sokakları, semtleri ile özel bir şehirdir İstanbul.

Çok eski bir tarihi vardır ama hala keşfetmeye açıktır. Geze geze her yer görüldü sanılır ama asla bitirilemez, her gezide yeni bir ufuk açılır.

Boğaz'ın iki yakasını süsleyen yalıların özelliklerini, geçmişlerini, hikâyelerini görsel şölen eşliğinde bir bilenden dinlemek ayrı bir keyiftir.

Bir gün bir semt gezmeye yetmez. Ülkemize gelen turistlerin ilk uğrak yeri Sultanahmet eşsiz tarihî güzellikleri, değerleri ile herkesi büyüler.

Sultan 1. Ahmet tarafından Mimar Sedefkâr Mehmed Ağa'ya yaptırılan, mavi İznik çinileri ile bütünlüşmüş Sultan Ahmet Camii meydana ayak basar basmaz bizi karşılar. Yanı başında eşsiz mimarisi ile Ayasofya Camii yer alır. Meydanın en eski misafirleri Örne Dikilitaş, Yılanlı Sütun, Theodosius Dikilitaş, Alman Çeşmesi ayrı ayrı hikâyeleri ile ilgi çeker.

Türk İslâm Eserleri Müzesi geçmişimize ait bir hafızadır. Herkes tarafından en çok bilinen Yerebatan Sarnıcı'dır oysa iki sokak

ötede Şerefiye Sarnıcı ve Binbirdirek Sarnıcı Yerebatan Sarnıcı'nın gölgesinde kalır. Hatta Nakkaş halı mağazasının içinde rastlantı eseri ortaya çıkmış bir sarnıçta hiç kimse tarafından bilinmemektedir.

Dünyanın dört bir ucundan insanlar 1500 yıllık Navitas sarnıçta yüzmek için gelirler. Bir kafenin altında yer alan Palatium Magnaura Bizans saray kalıntılarını hiç kimse bilmez. Merdivenlerden inerek bu yer altı saray kalıntılarını gezip görüp etkilenmemek mümkün değildir.

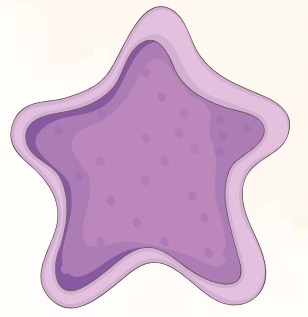
İstanbul'un fethinden sonra Fatih Sultan Mehmet tarafından yaptırılan ve Osmanlı Sultanlarına ev sahipliği yapmış Topkapı Sarayı geçmişimizi tanıtan en önemli eserlerden biridir. Girişinde yer alan 3. Ahmet Çeşmesi tüm güzelliği ile ziyaretçilere hoş geldiniz der gibidir. Konserlere, etkinliklere ev sahipliği yapan Aya İrini Kilisesi ana kapıdan girer girmez gelenleri karşılar.

Birçok medeniyete ev sahipliği yapmış, köklü bir geçmişe ve kültüre sahip ülkemiz sayısız tarihi eserlerle doludur. Bizlere düşen; bu kıymetli eserleri gezmek, görmek, fikir sahibi olmak.

Zaman buldukça önce yaşadığımız yöredeki tarihi değerleri görmeyi daha sonra da ülkemizin güzelliklerini tanımayı alışkanlık haline getirmeliyiz. Gezip görmek hem bilgi ve kültürü artırır hem de geçmişimize ait hafıza oluşturur.

Elif Esra'nın
Günüğü

Elif Esra
ŞAHİN

Dünya Meyvesi Çocuklarımız

26

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2024

Sevgili arkadaşlar, yaşadığımız şu dünya üzerinde insanlar, hayvanlar ve bitkiler olmak üzere sayısız canlı yaşamaktadır. Kâinatın yaratıcısı olan Yüce Rabb'imiz her canlıyı yaşadığı ortama uyum sağlayacak ve hayatını devam ettirebilecek donanımda yaratmıştır. Canlıların hayatını sağlıklı ve yaratılış gayesine uygun şekilde devam ettirebilmesi için de bazı kurallar ve sınırlar koymuştur. Bu sınırlara ve emirlere uyulmadığında ise çeşitli sorunlar ve sıkıntılar baş göstermektedir. Bitkiler ve hayvanlar hayatlarını çeşitli üreme yöntemleri vasıtasıyla devam ettirerek kuşaktan kuşağa varlıklarını sürdürürler. En güzel bir şekilde yaratılan insanın da hayat mücadelesini fitratına ve inancına uygun şekilde devam ettirebilmesi öncelikli görevleri arasındadır. Yüce Allah emirlerini insanlara tebliğ edip duyurması için peygamberleri göndermiştir. Bu peygamberler Allah'ın emirlerini ve yasaklarını uygulamalı olarak insanlara bildirmiş ve öğretmiştir. Biz kullara düşen sorumluluk ise peygamberlerin ve onların yolunu devam ettiren Allah dostlarının yolunu takip etmektir.

İnsan özel bir varlıktır. Kendine ait sınırları ve özeli olan bir varlıktır. Sosyal sınırları olduğu gibi bedenine ait sınırları da vardır. Bu özel sınırların korunması toplumun sağlığı ve huzuru açısından çok önemlidir. Neslimizin korunması ve devamı ancak bu sınırların korunmasıyla mümkündür. Eskilerin deyimiyle 'dünya meyvesi' çocuklarımız küçük yaştan itibaren bu bilinç ve hassasiyetle yetiştirilmelidir. Başkalarının özeline karışmamalıyız. Özellikle gözlerimizi ve bütün uzuvlarımızı başkalarını rahatsız edecek davranışlardan uzak tutmalıyız. Başkalarının ya-

nında kıyafetlerimizi değiştirmek veya uygun-suz kıyafetlerle dolaşmak, başkalarının evlerine girerken kapıyı çalmadan girmek hem ahlakî hem de insanî olarak hoş bir davranış değildir. Nitekim aile hayatının gizliliği ve sınırlarının korunması ile ilgili Nur Suresi'nde Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: *"Ey iman edenler! Kendi evinizden başka evlere, geldiğinizi fark ettirip (izin isteyip) ev halkına selam vermedikçe girmeyin. Bu sizin için daha iyidir. Herhalde bunu düşünüp anlırsınız."*

Sevgili arkadaşlar, biz çocuklar genellikle yaşadığımız ve büyüklerimizden gördüğümüz davranışları sergileme yoluna gideriz. Dolayısıyla büyüklerimizin bizlere güzel örnek teşkil edecek davranışlar sergilemesi çok önemlidir. Yaşadığım bir hatıramı sizinle paylaşmak istiyorum.

Bir gün küçük kardeşim Enes, toprağın yağmura doyduğu bir ilkbahar gününde arkadaşlarıyla sokakta oynarken kıyafetleri ıslanmış ve âdeta çamura boyanmıştı. Eve geldiğinde annem şaşkınlık ve telaşla hemen yeni kıyafetler vererek değiştirmesini söyledi. Kıyafetlerini değiştirmek için bizim yanıımızdan ayrıлып diğer odaya giren kardeşimin girmesiyle çıkması bir oldu. Annem merakla sebebini sorunca kardeşimin verdiği cevap bizi çok şaşırtmıştı.

"Anne içerideki duvarda ayet yazılı levhalar ve Kur'an var. Ben nasıl orda üzerimi değiştirebilirim." deyince annem duygulanarak kardeşimi çamurlu elbiseleriyle bağrına bastı. Küçük yaşta göstermiş olduğu hassasiyet bizleri hem şaşırtmış hem de sevindirmişti. Atalarımızın "Ağaç yaş iken eğilir." sözünü canlı canlı yaşayarak şahit olmuştuk. Kalın sağlıcakla...

Seda
Bayrak
DURGUT

Denize Bakan Çocuk

Kayalıklara uzandı çocuk. Yalnız değildi. Her zamanki gibi...

Martılar dizildi yanına. O gün neler yaşadıklarını anlattılar çocuğa. Bazısı denizin pisliğine söylendi bazısı yediği simitlerin küflü olmasına...

Sonra kediler uzandı kucağına. İnsanların sürekli kuyruklarını çekiştirmelerinden şikâyetçilerdi onlar da. Bazıları tekme de yiyorlarmış üstelik. Kedcikler de söylenmekte haklı galiba! Bazı kediler "Uyumaktan sıkıldım, ne yapsam?" diye sorardı çocuğa. Çocuk hepsine sevgiyle bakar, umutla dinler ve okşardı başlarını usulca...

Denize bakardı çocuk. Martılardan ve kedilerden artakalan zamanda... Denize baktığında o gelirdi aklına. Hani, aklından gittiği de yoktu ya! "Denize baktığında kalbini doldururdu onunla!" diyelim iyisi mi buna...

Güneş görevini tamamlamış, gökyüzünde görev değişimi başlamıştı. Martılar ve kediler de gitmişlerdi akşam olunca...

Gözlerini kapattı çocuk. Uyumak istedi dalgaların ninnisiyle. Fakat uyumak istemeyen gözleri vardı. Korkardı bazen, özlerdi, üzüldü. Yaşamak isteyen gözleri vardı çocuğun. Yaşadılar biraz. Neyse ki çocuk sırtüstü yatıyordu. Sırtüstü yattığından gözyaşları içine aktı. Kalkmadı çocuk, içi ıslandı. Gökyüzüne baktı. Ay

vardı. Dalga seslerini seven birkaç yıldız vardı. Çocuk hepsine bakıp biraz daha içini ıslattı. Sonra gözlerini kapattı. Artık denizin kıyısından çok uzaklardaydı...

"Oğlum, bak bana buradayım." Annesi bir meşe ağacının arkasından çocuğu çağırıyordu. Çocuk annesini bulamıyordu. "Anne!" dedi koşarak. "Buradayım oğlum tam karşımda. Uzattım elimi." dedi. Çocuk koştu, sarıldı annesine. Annesi saçlarını okşadı çocuğun. Birlikte koşular sonra. "Sakin korkma, kimse zarar veremez sana, kendini koruyup sınırlarını unutmadıktan sonra!" "Sınırlarımı unutmam anneciğim, meraklanma!" dedi çocuk. Gözleri bulutlara değmeye başladığında annesinin gittiğini fark etti. Yüzüne sıçrayan suyla biraz daha kendine geldi. Büyük bir dalga, kayalıklara vurmuştu. Çocuk beyaz köpüklere baktı.

Yanından hiç ayırmadığı düş defterini çıkardı. Rüyasını yazmaya başladı. "Sınırları unutmamalıyım." Kediler yine yanına yanaştı. "Kuyruğumuzu çekiştirmekten neden bıkmaz bu insanlar! Bizim sınırlarımız yok mu sanırlar!" diye miyavladılar. Martılar durur mu, onlar da gecikmeden geldiler. "Bıktık bu denizin pisliğinden. Bu insanlar neden sınırlarını bilmezler!" diyerek kanatlarını çırpıtlar denize doğru. Çocuk, denizi izliyordu...

Dalgalar kayalıklara vuruyordu...

Sibel U.
ÖZDEMİR

Anlaştık mı Ferdacığım?

30

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2024

Ferda, anne ve babasının tartışma seslerini duymamak için kulaklarını kapattı. Bu sıralar ne kadar çok kavga ediyorlardı. Yoksa artık birbirlerini sevmiyorlar mıydı? Boşanacaklar mıydı? Ya öyle bir şey olursa, boşanırlarsa... Henüz on yaşındaydı. Ne yapardı! Mahkeme onu annesine mi babasına mı verirdi?

"Ne annemden ne de babamdan vazgeçmek istemiyorum." düşünceleri içindeyken gözyaşları yanaklarından aşağıya süzülüyordu. Tam o sırada telefonu çaldı. Arayan en yakın arkadaşı Gökalp idi.

Gökalp arkadaşının sesinden onun ağladığını anlamış ve neyi olduğunu sormuştu. Ferda'nın dili çözülmüş ve evde yaşanan olayları anlatıvermişti. Gökalp onu sakinleştirmek için kendi anne ve babasının da zaman zaman tartıştığını ama sonra sorunun tatlıya bağlandığını söylemişti. Endişe duymamasını büyüklerin de çocuklar gibi kavga edebileceğini sonra barışacaklarını da sözlerine eklemişti. Telefonu kapattıklarında Ferda hâlâ içini çekiyordu. Elini yüzünü yıkamak için yerinden kalktığında büyükannesinin odasının kapısında durduğunu fark etti.

"Gelebilir miyim Ferdacığım?" diye sordu Kamuran Hanım.

"Tabii büyükkanneciğim."

"Güzel torunum biliyorum çok üzgünsün. Anne ve babanın seslerini ben de işittim, üzüldüm. Bazen yetişkinler anlaşılamaz. Bunu konuşarak çözseler iyi olur. Ancak bazı zamanlarda birbirlerine öfkelenebilirler. Hem ev halkını rahatsız eder, onları üzerler

hem de bağarmaktan ne dediklerini duyamazlar. Birbirleriyle iletişim kuramaz olurlar. O zaman hemen çözülebilecek bir sorun büyür ve içinden çıkılmaz bir durum alabilir. Anlattıklarımı anladın mı Ferdacığım?"

"Evet büyükkanneciğim."

"Güzel. Aslında seninle başka bir konuyu konuşmak istiyorum. Aile içinde yaşanan olaylar dört duvar içinde kalmalıdır. Aile mahremiyeti denen bir şey vardır. Bu olanlar yani anne ve babanın tartışması mahremdir. Evde yaşananlar özel bir alanı kapsar. Diyeceğim odur ki... Başkaları bilmemelidir. Az önce üzüldüğünü düşündüğüm için yanında olmak istedim. Arkadaşınla konuştuğunu işitince odana girmedim fakat konuşmalarını istemeden de olsa duydum. Bu görüşme beni çok üzdü çünkü evin, ailenin mahremiyetini hiçe sayarak her şeyi ona anlattın. Bu yaptığın doğru bir davranış değil. Atalarımız 'Kan kussak da kızcılık şerbeti içtik.' demeliyiz derdi. İbadetimizle ilgili de böyle bir söz vardır 'İbadette gizlidir, kabahat de.' Kısaca gizli kalması gereken konuları dışarıdan insanlara anlatmamamız gerekir. Anlaştık mı Ferdacığım?"

"Anlaştık büyükkanneciğim. Mahremiyet konusunu bilmiyordum. Anlattığınız için teşekkür ederim." demişti ki babası gülümseyerek odanın kapısında belirdi.

"Ferda, anne hadi hazırlanın, dışarı yemeğe çıkacağız." dedi.

Büyükkannesi ile göz göze geldi Ferda. Demek ki anne babası arasındaki sorun çözülmüştü. Mutlu oldu.

Postlarımızdan ilginç Bilgiler

SON ARAŞTIRMALARA GÖRE KEDİLER SADECE İNSANLARIN İLGİSİNİ ÇEKMEK AMACIYLA MİYAVLIYOR. BİRBİRLERİYLE İLETİŞİM KURMAK İÇİN MİYAVLAMİYORLAR.

FLAMİNGOLAR ASLINDA BEYAZ OLARAK DOĞAR. TUZLU SU KARİDESİ VE YEDİKLERİ YOSUNLAR RENKLERİNİ PEBEYE ÇEVİRİR.

ÖRDEKLER SÖRF YAPMAYI SEVER. GELGİT DÖNEMLERİNDE SUDA OLAN ÖRDEKLERİN DALGALARIN ÜZERİNDE SÖRF YAPAR GİBİ DAVRANDIĞI GÖZLENMİŞ.

KUŞLAR BİBER ACISINA KARŞI BAĞIŞIKLIK SAHİBİDİR. BUNUN NEDENİ, KUŞLARIN ÇOK FAZLA TAT TOMURCUĞUNA SAHİP OLMAMALARIDIR.

Kitap Sevgisi

*İyilięi bilmek için
Kitap okur öğrenciler.
Cehaleti silmek için
Kitap okur öğrenciler.*

*Gönül huzur bulsun diye,
Yarın güzel olsun diye,
Dünya temiz kalsın diye
Kitap okur öğrenciler.*

*Yaşa uygun eser seçip
Sayfayı sevgiyle açıp
Memlekete umut saçıp
Kitap okur öğrenciler.*

*Keloğlan'ın gül bağında,
Anka olup Kafdağı'nda,
Sanki bir masal çağında
Kitap okur öğrenciler.*

*Sınıfında heves ile
Evindeki herkes ile
Okul tatil olsa bile
Kitap okur öğrenciler.*

*Bazen şiir bazen roman,
Bir çırpıda biter destan.
Az sanmayın çoęu zaman
Kitap okur öğrenciler.*

Ahmet Sami BENLİ

*“Ana babalarımızın haklı sözlerini tutup,
haksız sözlerine karşı da ses çıkarmayacağız.
Döğseler de, sövseler de hâşâ, değil el kardırmak,
dil bile uzatmayacağız. Onların her hâline tahammül
edeceğiz, Allah’ın emri böyledir. Unutmayalım ki, bizi
dünyaya onlar getirmişlerdir. Bizimle, yaratan Mevlâ
arasında onlar sebep olmuşlardır. Bizi sade dünyaya
getirmekle kalmamışlar, en âciz zamanlarımızda
bizim bin türlü mihnetlerimizi, meşakkatlerimizi
de çekmişlerdir.”*

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s.)

